

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Qua ratione dicitur Christus mortuus vel passus. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

fuit: nec verbum animam posuit, nec carnē. Caro ergo animā posuit, sed potestate in se manētis deitatis. Potentia ergo deitatis anima diuisa est à carne, sed neutrum à verbo Dei. Vnde Aug. Verbū ex quo suscepit hominē, i. carnem & animā, nūquam deposuit animam vt esset anima à verbo separata: sed caro posuit animam quando expirauit, qua redeunte resurrexit. Mors ergo ad tempus carnē & animā separauit, sed neutrū à verbo Dei. Caro ergo ponit & sumit animā, non potestate sua sed potestate inhabitantis carnē deitatis. Hic euidenter traditur, nec animā nec carnē à verbo Dei in morte esse diuisam, vt aliquo modo soluta fuerit vnio. Vnde Aug. cont. Felician. Absit, vt Christus sic senserit mortē, vt quantum in se est, vita vitā perderit, si n. hoc ita esset, vitæ fons aruisset. Sensit ergo mortem participatione humani affectus, quem spōte susceperat: non naturæ suæ perdidit potentia, per quā cuncta viuificat. Sic in sepulchro Christus carnē suam cōmoriendo nō deseruit, sicut in vtero virginis cōnascendo formauit. Mortuus est ergo nō discedēte vita, sicut passus est nō pereunte potētia. Nemo tollit animā eius ab eo, quia potestatem habet ponendi & sumēdi. Ecce & hic habes, Christum non deseruisse carnē in morte, & vitam non discessisse à mortuo: & quam sponte tradidit spiritum, non alius extorsit. Vnde Ambr. Emisit Christus spiritum, & tamē quasi arbiter exuendi suscipiendiq; corpōis, emisit spiritum, nō amisit: pendebat in cruce, & omnia commouebat. Sed vnde emisit? Ex carne. Quo emisit? Ad patrem.

Qua ratione Christus dicitur mortuus & passus.

Recedente vero anima mortua est Christi caro: & quia caro mortua est, mortu⁹ est Christus. Sicut n. mortuus dicitur Deus, quādo mortuus est homo: ita mortuus homo dicitur, quādo mortua est caro. Separatio animæ mors carnis fuit. Propter car-

Qq 2

nem

Ad principium c. 14° in tom. 6.

Aug c 14° in princ.

Ioan. 10. & Ibid. paul^o inferius.

Ambros. ad mediū c. 5. lib. de incarnationis dominica sacramento, tom. 2.

*Aug. ad ver-
sum 4. Psal.
130. hunc,
sicut abla-
tato 8.*

*Amb. 2. t. c.
5. in fine.
1. Pet. 4. a*

*Tom. 10. in
serm. de fide
1. 9.
De tempore
qui est 3. fe-
ria 5. in coe-
na Domini.*

nem ergo unitam verbo, quæ mortua est, dicitur
Deus mortuus: & propter carnem & animam qua
vtraq; dolorem sensit, dicitur Deus passus, cum di-
uinitas omnis doloris exors existeret. Vnde Aug.
Verbū caro factum est, vt per carnē panis cœlestis
ad infantes transfirer, & secundū hoc ipsum verbū
crucifixum est, sed nō est mutatum in hominē: ho-
mō in illo mutatus est, vt melior fieret quā erat.
Per illud ergo quod homo erat, mortuus est Deus:
& per illud, quod Deus erat, homo excitatus est &
resurrexit. Quicquid passus est hōmō, nō potest di-
ci nō passus Deus: quoniam Deus erat hōmō. Quo-
modo non potes dicere te non passum iniuriam, si
vestis tua cōscindatur, quamuis vestis tua non sit
tua? multo magis ergo quicquid patitur caro vni-
ta verbo: debet dici De^o pati: licet verbū nec mori,
nec corrumpi, nec mutari potuerit. Sed quicquid
horum passus est, in carnē passus est. De hoc etiam
Ambr. in lib. de incarnat. domin. sacram. ait. Quod
verbi caro patiebatur, manēs in carne verbum in
se pro corporis assumptione referebat, vt pati di-
ceretur, quia caro patiebatur: sicut scriptum est,
Christo in carne passo. Hic docetur quā ratione
Deus vel Dei filius passus vel mortuus dicitur: nō
quia mortē senserit in quantum Deus est, sed quia
caro ei vnita mortua est. Secundum quam rationē
dicit Aug. Si quis dixerit atq; crediderit filium Dei
Deum passum, anathema sit. Cuius dicti causam,
ex quā intelligētia sumenda sit, aperiens in eodem
subdit. Si quis dixerit, quod in passione dolorem
sentiebat filius Dei Deus, & non caro tantum cum
anima quā sibi acceperat, anathema sit. Sanē ergo
dici potest, quod mortuus est Deus, & nō mortu^o:
passus est Dei filius, & non passus: passa est tertia
persona, & non passa: crucifixū est verbum, & non
crucifixum: sed secundum alteram naturam passus
est, secundum alteram impassibilis. Vnde Ambros.

Gene-

Gene
& nat
ta des
nus fi
pati
mori
surge
dum
verbu
SI C

H
dam:
est ho
vel m
morte
surre
mo m
mo n
verē e
creati
argu
suis ia
diale
verē f
nem e
vnitu
tione
Mart
conve
nima
la que
Cum
sed D
erat
quia

Generalis ista est fides, quia Christus est Dei filius, & natus ex virgine: quem quasi gigantem propheta describit, eo quod biformis geminæque naturæ vnus sit, confors diuinitatis & corporis. Idem ergo patiebatur & non patiebatur, moriebatur, & non moriebatur, sepeliebatur & non sepeliebatur, resurgebat & non resurgebat. Resurgebat secundum carnem, quæ mortua fuerat, non secundum verbum, quod apud Deum semper manebat.

Amb de incarnationis dominicæ sacramento c. 5. ad princ. Ibid. paulo inferius.

SI CHRISTVS IN MORTE FVIT HOMO.

DISTINCT. XXII.

A

Hic queritur. Vtrum in illo triduo mortis Christus fuerit homo? quod non videtur quibusdam: quia mortuus erat, & homo mortuus non est homo. Addunt etiam, quod si tunc erat homo, vel mortalis vel immortalis, sed mortalis non: quia mortuus: nec immortalis, quia tantum post resurrectionem. Quibus respondemus, quia licet homo mortuus fuerit, erat tamen in morte Deus homo, nec mortalis quidem, nec immortalis: & tamen verè erat homo. Illa enim & huiusmodi argutiæ in creaturis mentis est liberum. Vnde Ambrosius. Aufer argumenta, vbi fides queritur. In ipsis gymnasiis suis iam dialectica taceat: piscatoribus creditur, non dialecticis. Dicimus ergo in morte Christi Deum verè fuisse hominē, & tamen mortuum. Et hominem quidem nec mortalem, nec immortalem: quia vnitus erat animæ & carni seiunctis. Alia enim ratione dicitur Deus homo, vel homo Deus, quam Martinus vel Ioan. Homo enim dicitur Deus & è conuerso, propter susceptionem hominis, id est, animæ & carnis. Vnde Aug. Talis enim susceptio illa quæ Deum hominem faceret, & hominē Deum. Cum ergo illa susceptio per mortem non defecerit, sed Deus homini, & homo Deus sicut ante vnitus erat verè, & tunc Deus erat homo & è conuerso, quia vnitus animæ & carni: & homo mortuus erat,

De consequentibus mortem Christi.

Hic non tenetur.

Amb in l. 1. de fide cap. 5. in fine to. 2.

In libr. de Trin. 1. c. 13. ad princ.